

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S 1 2 K 018234 15 Kž

Datum: 14.04.2015. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Dr. Miloš Babić, predsjednik vijeća
sudija Mr. Dragomir Vukoje, izvijestilac
sudija Senadin Begtašević, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

Enesa Gutlića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Džermin Pašić

Branilac optuženog:

Vahid Čamdžić, advokat iz Tuzle

Broj: S 1 2 K 018234 15 Kž
Sarajevo, 14.04.2015. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Dr. Miloša Babića kao predsjednika vijeća, te sudija Mr. Dragomira Vukoja i Senadina Begtaševića kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Medine Džerahović u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Enesa Gutlića, zbog krivičnog djela Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. Krivičnog Zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa članom 54. KZ BiH, odlučujući o žalbi branioca optuženog Enesa Gutlića, advokata Vahida Čamdžića, od 13.03.2015. godine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S 1 2 K 018234 15 K od 12.02.2015. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, u odsustvu uredno obaviještenog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Džermine Pašića, a u prisustvu optuženog Enesa Gutlića i njegovog branioca, advokata Vahida Čamdžića, dana 14.4.2015. godine donio je:

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog Enesa Gutlića i potvrđuje presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj S 1 2 K 018234 15 K od 12.02.2015. godine.

O b r a z l o ž e n j e

I. TOK POSTUPKA

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH), broj S1 2 K 018234 15 K od 12.02.2015. godine optuženi Enes Gutlić oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci pobijane presude kao član organizirane grupe ljudi, neovlašteno vršio međunarodni prijenos, prevoz i na drugi način stavljao u promet supstance koje su propisom proglašene opojnim drogama, čime je počinio produženo krivično djelo Neovlašteni promet

opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH, u vezi sa članom 54. KZ BiH. Slijedom navedenog, Sud je istog primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 42. i 48. KZ BiH, primjenjujući odredbe o ublažavanju kazne u smislu člana 49. i 50. KZ BiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 /jedne / godine i 2 /dva/ mjeseca.

2. Na osnovu člana 69. stav 1. tačka d) KZ BiH, u vezi sa članom 74. stav 1. i 2. KZ BiH, Sud je optuženom izrekao mjeru bezbjednosti – oduzimanja predmeta, ranije privremeno oduzetih po potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu, i to: Digitalna vaga SF-400, po potvrdi broj 16-13/1-5-44/13 od 19.12.2013. godine, kao i mobilni telefon marke HUAWEI, IMEI broj 861824010524560 SVN:78 i IMEI broj 861824010540103 SVN 78, po potvrdi broj 16-13/1-5-43-1/13 od 19.12.2013. godine.

3. Optuženi je istom presudom, a na osnovu odredbi člana 188. stav 1. ZKP BiH, obavezan na plaćanje sudskog paušala u iznosu od 200,00 KM koje troškove je dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, dok je nadalje određeno da će odluku o visini troškova krivičnog postupka koji se odnose na odbranu po službenoj dužnosti, Sud naknadno donijeti po pribavljanju potrebnih podataka.

II. ŽALBE

4. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog Enesa Gutlića, advokat Vahid Čamdžić, i to zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH istu uzme u razmatranje, uvaži, te donese presudu kojom će optuženog Gutlića osloboditi od naknade troškova krivičnog postupka utvrđene paušalno u iznosu od 200,00 KM.

5. Tužilaštvo nije dostavilo pismeni odgovor na žalbu branioca optuženog.

6. Na sjednici Apelacionog vijeća, koja je na osnovu člana 304. ZKP BiH, održana u odsustvu uredno obaviještenog tužioca Tužilaštva BiH, Džermine Pašića, koji je svoj izostanak opravdao, a u prisustvu optuženog Enesa Gutlića i njegovog branioca, branilac je iznio navode i prijedloge iz pismeno podnesene žalbe. Optuženi Gutlić se saglasio sa navodima svog branioca.

7. Apelaciono vijeće Suda BiH je, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH ispitalo

pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, te donijelo odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

III. ŽALBA BRANIOCA OPTUŽENOG

Odluka o troškovima krivičnog postupka

8. Žalbom branioca optuženog ističe se da je Sud u prvostepenoj presudi pogrešno naveo kako je odbrana u završnom izlaganju istakla da je optuženi lošeg imovnog stanja, te da Sud nije imao na raspolaganju dokumentaciju na okolnosti finansijskog stanja optuženog.

9. Kako to branilac navodi, tačno je da je odbrana istaknula prethodno navedeno tokom završnog izlaganja, ali je isto tako Sudu dostavila potrebnu dokumentaciju iz koje je vidljivo da je optuženi lošeg imovnog stanja, te je Sud imajući u vidu takvu dokumentaciju, trebao optuženog osloboditi plaćanja troškova krivičnog postupka.

IV. ZAKLJUČAK APELACIONOG VIJEĆA

10. Prije svega, ovo Vijeće ukazuje na član 188. stav 1. ZKP BiH, a kojim je propisano da će Sud u presudi izreći da je optuženi dužan da naknadi troškove krivičnog postupka onda kada ga oglasi krivim. Obzirom da je optuženi oglašen krivim po presudi donesenoj na osnovu sporazuma o priznanju krivice, time je ispunjen navedeni uslov iz člana 188. stav 1. ZKP BiH.

11. Iako je istim članom, njegovim stavom 4., predviđeno da se optuženi može i osloboditi troškova krivičnog postupka, ako bi plaćanjem istih bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili osoba koje je dužan izdržavati, ovaj izuzetak nije primjenjiv na konkretni slučaj iz razloga što u vrijeme donošenja odluke Sud nije imao potrebne dokaze na osnovu kojih bi donio odluku o oslobađanju optuženog od troškova krivičnog postupka.

12. U vezi sa navedenim, ovo Vijeće nalazi za bitnim ukazati na sljedeće. Prije svega, iz samog sporazuma, koji je optuženi potpisao sa tužiocem, proizilazi da je optuženi bio upoznat da bi moglo doći do toga da neće imati pravo na ulaganje žalbe na odluku o troškovima. Istina je da sporazum u tom pogledu ne obavezuje Sud, te da Sud u tom smislu može donijeti i drugačiju odluku kao što je u konkretnom slučaju, ali ovo ukazuje na činjenicu da je optuženi trebao na vrijeme pribaviti dokaze o lošem imovnom stanju. Dakle,

obzirom da je isti bio upoznat s mogućnošću plaćanja troškova, trebao je do ročišta o razmatranju sporazuma iste i pribaviti, te dostaviti Sudu.

13. Kako iz zapisnika sa ročišta o razmatranju krivice proizilazi, branilac optuženog je i tada isticao loše imovno stanje optuženog, a na pitanje vijeća o dokazima povodom istog, rečeno je da će isti biti naknadno dostavljeni. Međutim, ni nakon toga potrebni dokazi nisu dostavljeni, te je presuda objavljena 12.02.2015. godine. Kako iz spisa proizilazi, Sud je tek 16.02.2015. godine od strane branioca optuženog, zaprimio dokumentaciju u svrhu dokazivanja lošeg imovnog stanja radi oslobađanja optuženog od troškova krivičnog postupka.

14. Slijedom naprijed iznesenog, može se zaključiti da je optuženi imao više prilika za dostavljanje potrebne dokumentacije, a da je to propustio uraditi, te ovo Vijeće smatra neosnovanim iznošenje žalbenih prigovora u pogledu ovog osnova. Kako je već navedeno, optuženi je od samog sporazuma bio upoznat sa mogućnošću plaćanja troškova, te je imao sasvim dovoljno vremena da dostavi dokumentaciju koja bi mu išla u prilog za eventualno oslobađanje od troškova krivičnog postupka. Prvostepeni sud je ispoštovao i odredbu člana 231. stav 6. tačka a)¹, te je prilikom razmatranja sporazuma provjerio da li je optuženi upoznat sa mogućim posljedicama zaključivanja sporazuma, a koje se u jednom dijelu ogledaju i u plaćanju troškova krivičnog postupka, a što proizilazi iz već navedene činjenice da se na ročištu o razmatranju sporazuma optuženi izjašnjavao o troškovima te rekao da će dostaviti dokaze o imovnom stanju.

15. Apelaciono vijeće je, ipak, imajući u vidu odredbu člana 295. stav 4. ZKP BiH, koja predviđa ulaganje i iznošenje novih činjenica i novih dokaza u žalbi, dostavljenu materijalnu dokumentaciju odbrane tretiralo kao prilog žalbi, međutim, i takvim postupanjem izvelo zaključak da ista ne ispunjava uslov iz predmetne zakonske odredbe. Naime, odbrana je morala dokazati da ti dokazi i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu tj. u prvostepenom postupku prije donošenja presude, što u konkretnom nije slučaj. Žalba ničim nije dokazala da predmetni dokazi

¹ Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice, Sud provjerava: „ da li je do sporazuma o priznanju krivice došlo dobrovoljno, svjesno i s razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezane za imovinskopравни zahtjev, oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, i troškove krivičnog postupka.“

temeljem kojih se traži oslobađanje optuženog od izrečenog sudskog paušala nisu mogli biti dostavljeni sudu prije izricanja krivičnopravne sankcije.

15. Imajući u vidu sve navedeno, Apelaciono vijeće iznesene prigovore u cjelosti nalazi neosnovanim, te dodatno smatra da utvrđeni iznos sudskog paušala koji je optuženi Enes Gutlić dužan platiti po pobijanoj presudi u iznosu od 200,00 KM, nije takav da bi njegovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osobe koju je on dužan da izdržava, odnosno da bi ga opteretilo u prekomjernoj mjeri.

16. Apelaciono vijeće na kraju ukazuje da će optuženi biti u mogućnosti u izvršnom postupku dokazivati loše imovno stanje i nemogućnost plaćanja troškova krivičnog postupka.

17. Iz svih navedenih razloga, temeljem odredbi člana 313. ZKP BiH odlučeno je kao u izreci presude.

**Zapisničar:
Pravna savjetnica**

Medina Džerahović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Dr. Miloš Babić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.